

Arrest

nr. 303 341 van 18 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 Brugge

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, van Georgische nationaliteit, dient een verzoek om internationale bescherming in op 9 februari 2023.

Op 23 juni 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 21 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Georgië en afkomstig uit Koetaisi. U was van mei 2022 tot oktober 2022 getrouwd met N.G., jullie zoon N.K. verblijft in Georgië bij zijn moeder.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. De dag voor uw vertrek was u in een auto aan het kussen met een man. U werd betraptd door een agent, een kennis van uw vader. U vreesde dat de man aan uw vader zou vertellen wat hij gezien had. Als uw vader uw seksuele oriëntatie te weten zou komen, zou hij u iets ergs doen.

Op 21 november 2022 verliet u Georgië en reisde u naar Griekenland, waar u op Kreta werkte in de komkommerbouw. Op 6 februari 2023 reisde u naar België. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 9 februari 2023.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw paspoort, identiteitskaart en vluchtelingenkaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve impact heeft op uw geloofwaardigheid en de werkelijke nood aan bescherming. Op 4 augustus 2021 verliet u Georgië en trok u naar Athene. Vervolgens werkte u drie maanden op Kreta. In Griekenland diende u geen verzoek om internationale bescherming in. U had niet de bedoeling om asiel aan te vragen in Griekenland en had geen informatie over de procedure. Verder zou volgens u België het meest veilige land zijn voor u (p.6). Redelijkerwijs kan echter verondersteld worden dat ook Griekenland veilig was voor u en dat u informatie over de asielpcedure kon vinden, er kan dan ook verwacht worden dat u reeds in Griekenland, waar u drie maanden leefde en werkte, een verzoek om internationale bescherming indiende.

In verband met de grondslag van uw verzoek blijkt uit het onderzoek van uw verklaringen dat u geen ernstige aanwijzingen hebt gegeven die kunnen bewijzen dat u uw land hebt verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of dat u deze vrees kunt aanhalen bij een eventuele terugkeer naar uw land. U hebt ook geen ernstige redenen gegeven die kunnen bewijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

*Het Commissariaat-generaal beschouwt de **nationaliteit die u aanhaalt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, van tevoren als bewezen**. Het stelt uw **seksuele oriëntatie in deze procedure niet in vraag**.*

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de*

kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U verklaart dat u Georgië verliet in november 2022 nadat u door een agent betrappt werd toen u met een man kuste. De agent controleerde uw documenten en ging weg. Er waren geen juridische gevolgen. U herkende de agent in kwestie als een vriend van uw vader. Uit vrees dat de agent iets aan uw vader zou vertellen vertrok u de volgende dag naar Athene (p.6,7). Na een week in Athene belde uw vader, hij was razend en bedreigde u. U hing op en antwoordde de volgende keren dat uw vader belde niet meer (p.7). U vreest dat uw vader u zal laten vermoorden of naar de gevangenis gestuurd zal laten worden waar u seksueel mishandeld zou worden (p.6). U beweert dat uw vader dit zou doen om zijn reputatie te herstellen, omdat u de schande bent van de familie en Georgië zo'n mentaliteit heeft (p.6). Ook beweert u dat de politie u niet uw hele leven kan bewaken en uw vader een mogelijk contactverbod zal omzeilen en afwachten tot het gepaste moment (p.9). Louter uit het feit dat uw vader op de hoogte gekomen zou zijn van uw SO en een eenmalige, telefonische bedreiging zijn onvoldoende om aannemelijk te maken dat uw vader er alles aan zou doen om u te doden bij terugkeer naar Georgië. U brengt te weinig concrete elementen aan om uw vrees te staven. U baseert zich voor het grootste deel op vermoedens en uit louter blote beweringen. Verder heeft uw vader nooit in de gevangenis gezeten en gebruikte hij, een pedagogische tik als kind uitgezonderd, nooit geweld tegen u (p.7). U maakt onvoldoende aannemelijk dat uw vader u bij terugkeer naar Georgië zal doden of zal laten opsluiten in de gevangenis.

Verder verklaart u geen serieuze problemen gehad te hebben in Georgië als gevolg van uw SO. Het bleef beperkt tot hier en daar een beetje negatieve opmerkingen (p.8). Deze feiten zijn niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging aanzien te worden.

Indien u bij terugkeer naar Georgië wel geconfronteerd zou worden met geweld, geeft u onvoldoende concrete elementen waarom u desgevallend niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië - Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.*

Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021

nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere bewering dat, afhankelijk van uw verklaringen, uw vader vroeger bij de speciale eenheden van het leger werkte (p.7) of vroeger politieagent was die les gaf aan speciale eenheden (DVZ vragenlijst 3.4), niet om te concluderen dat uw autoriteiten onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en /of bescherming te bieden. U gaf bovendien zelf aan dat de politie zou ingrijpen als het tot een conflict komt en er dan mogelijks een contact verbod wordt opgelegd (p.9). Uw blote bewering dat hij dan zijn vrienden zou inschakelen om u te viseren kan bovenstaande niet weerleggen (p.9).

Volledigheidshalve kan eveneens bemerkt worden dat u zich in Tbilisi zou kunnen vestigen hetgeen op geruime afstand van Saprasia (in de buurt van Kutasi) ligt waar uw vader verblijft. Dat uw vader u daar zou volgen om u te vervolgen is onwaarschijnlijk gezien u zich slechts baseert op 1 telefonische bedreiging en uit de algemene informatie waarin in voorgaande werd verwezen blijkt dat het niet gebruikelijk dat LGBTI+-personen worden achternagezeten door hun familie in Tbilisi, al kan het wel voorkomen. Hoewel uit de informatie blijkt dat indien iemand de intentie heeft om iemand anders iets aan te doen geen enkele plaats veilig is, blijkt evenzeer dat een organisatie als Equality Movement op de hoogte is van 5-10 situaties waarin mensen zijn achternagezeten door hun familie, maar er in deze situaties uiteindelijk niets ernstigs gebeurd is. Families hebben vaak schrik dat anderen erachter komen dat hun familielid homoseksueel is en willen niet dat dit bekend raakt.

Het Commissariaat-generaal wijst in het licht van de specifieke omstandigheden erop dat u niet bewijst dat u wegens uw seksuele oriëntatie in Georgië persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen die zodanig omvangrijk of ernstig zijn dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève vormen. Aangezien u geen andere feiten aanhaalt dan deze die u uiteenzette met het oog op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en deze zelfde feiten niet geloofwaardig worden geacht, dient te worden geconcludeerd dat er geen "zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen" dat u wegens diezelfde feiten een reëel risico op "doodstraf of executie" of "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing" in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de wet van 15 december 1980 zou lopen.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en vluchtelingenkaart staven uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet in vraag gesteld wordt door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Doorheen de uiteenzetting van zijn middel verwijst verzoeker voorts nog naar de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst

ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 1 maart 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota aangaande de algemene situatie in Georgië over waarbij hij verwijst naar het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023.

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Georgië uit vrees voor vervolging door zijn vader omwille van zijn seksuele oriëntatie. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Na grondige analyse van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen ernstige aanwijzingen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Inzake het laattijdig karakter van het verzoek om internationale bescherming wijst de Raad erop dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land ontvlucht te zijn vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van zodra hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. De vaststelling dat verzoeker niet onmiddellijk bij zijn aankomst in een veilig land een verzoek om internationale bescherming indiende, te weten in Griekenland waar hij sinds zijn vertrek uit Georgië drie maanden heeft verbleven en gewerkt, doet dan wel degelijk afbreuk aan de door hem beweerde nood aan internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de internationale bescherming in Griekenland ineffectief zou zijn, dat statushouders dikwijls in inhumane omstandigheden terecht komen en dat hij België heeft gekozen omdat dit land hoog zou scoren op vlak van veiligheid voor de

LGBTI+-gemeenschap, vormt geen verschoonbare verklaring voor het niet indienen van een beschermingsverzoek in Griekenland.

Inzake de grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming, met name zijn vrees voor vervolging in Georgië omwille van zijn seksuele oriëntatie, is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 1 maart 2024 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft de situatie voor LGBTI+-personen blijkt uit voormelde informatie dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de

internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap dan ook niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoeker.

Verzoeker werpt hierop geen ander licht. De in zijn verzoekschrift aangebrachte informatie, dewelke deels dezelfde dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund, is niet van die aard om afbreuk te doen aan het voorgaande. Ook het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, doet op zich geen afbreuk aan voormelde vaststellingen omtrent de situatie in Georgië, noch volstaat dit om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen zijn gesteund, achterhaald is. Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hem.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoeker toekomt *in concreto* aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissing worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere bewering dat, afhankelijk van uw verklaringen, uw vader vroeger bij de speciale eenheden van het leger werkte (p.7) of vroeger politieagent was die les gaf aan speciale eenheden (DVZ vragenlijst 3.4), niet om te concluderen dat uw autoriteiten onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en /of bescherming te bieden. U gaf bovendien zelf aan dat de politie zou ingrijpen als het tot een conflict komt en er dan mogelijks een contact verbod wordt opgelegd (p.9). Uw blote bewering dat hij dan zijn vrienden zou inschakelen om u te viseren kan bovenstaande niet weerleggen (p.9).”*

Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij in navolgende motivering die geheel ongemoeid wordt gelaten in het verzoekschrift: *“Volledigheidshalve kan eveneens bemerkt worden dat u zich in Tbilisi zou kunnen vestigen hetgeen op geruime afstand van Saprasia (in de buurt van Kutasi) ligt waar uw vader verblijft. Dat uw vader u daar zou volgen om u te vervolgen is onwaarschijnlijk gezien u zich slechts baseert op 1 telefonische bedreiging en uit de algemene informatie waarin in voorgaande werd verwezen blijkt dat het niet gebruikelijk dat LGBTI+-personen worden achternagezeten door hun familie in Tbilisi, al kan het wel voorkomen. Hoewel uit de informatie blijkt dat indien iemand de intentie heeft om iemand anders iets aan te doen geen enkele plaats veilig is, blijkt evenzeer dat een organisatie als Equality Movement op de hoogte is van 5-10 situaties waarin mensen zijn achternagezeten door hun familie, maar er in deze situaties uiteindelijk*

niets ernstigs gebeurd is. Families hebben vaak schrik dat anderen erachter komen dat hun familielid homoseksueel is en willen niet dat dit bekend raakt.”

Inzake de door verzoeker aangebrachte documenten treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn motivering dat deze documenten niet van die aard zijn dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Verzoekers paspoort, identiteitskaart en vluchtelingenkaart staven zijn identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke in deze stand van de procedure niet in vraag worden gesteld.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.

5.4. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de aangebrachte landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Verzoeker brengt verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing bij een terugkeer naar Georgië.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Uit het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, blijkt niet dat er in dat land heden een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5.5. In zoverre verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

5.6. Wat betreft de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

5.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële

onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS